

سخنرانی ژرژ ماوریکوس

دبیرکل فدراسیون جهانی سندیکایی کارگری

در کمیته‌ی برگزارکننده‌ی کنگره‌ی سندیکای جهانی حمل و نقل

برگردان: مجتبا میثمی

همرزمان عزیز!

از طرف خود و فدراسیون ورود شما را به‌آتن خوش آمد می‌گوییم و موفقیت نشست شما را آرزومندم. اطمینان داریم که با اتخاذ تمام تدبیرهای لازم بتوان یک کنگره‌ی دموکراتیک، نوین و پیکارجو و برتابنده‌ی نیازهای کنونی کارگران حمل و نقل برگزار کرد.

دوستان عزیز!

همان‌طور که می‌دانید پانزدهمین کنگره‌ی جهانی فدراسیون درست چهل روز پیش در هاوانا برگزار شد. این کنگره به‌سه دلیل بسیار پربار و موفقیت‌آمیز بود: کثرت سندیکاهایی شرکت‌کننده، اتخاذ تصمیم‌های صحیح و انتخاب شورای مدیریت جدید. این‌ها هدف‌های کنگره بود و به‌خوبی نیز تحقق یافت.

ما گستردگی شرکت‌کنندگان در کنگره‌ی خود - ۵۸۵ نفر به‌نماینده‌ی ۲۳۵ سازمان سندیکایی و از ۷۸ کشور از تمام قاره‌های جهان - را یک واقعه‌ی مهم ارزیابی می‌کنیم. ما می‌دانیم که بیش‌تر شرکت‌کنندگان خواستار آن بودند که به‌عنوان ضرورت روز فدراسیون به‌نیروی هرچه پیش‌رونده‌تر و موثرتری بدل شود.

ما بر این باوریم که در شورای رهبری جدید این اراده و نیرو برای تبدیل فدراسیون به‌یک نیروی فعال، پویا و رزمنده برای تاثیرگذاری هرچه بیش‌تر در جنبش جهانی سندیکایی وجود دارد.

ما در زمانی زندگی می‌کنیم که امپریالیست‌ها و انحصارات جهانی تعرض گسترده‌ای را

علیه حقوق و منافع کارگران و نیز علیه مردم کشورهای که در برابر تهدید آنها سر خم نمی‌کنند، سازمان داده‌اند. فدراسیون جهانی سندیکایی کارگری با اشغال عراق و افغانستان به وسیله اشغال‌گران آمریکایی و ناتو مخالف است و خواهان خروج فوری نیروهای نظامی اشغال‌گر از این سرزمین‌ها. ما بر آنیم که مردم منطقه باید در تصمیم‌گیری برای حال و آینده خود آزاد باشند. ما تهدید ایالت‌های متحد آمریکا، بریتانیایی کبیر و دیگر متحدان آنها را علیه سوریه، کوبا، ونزوئلا، ایران، جمهوری دموکراتیک مردم کره و دیگر خلق‌های جهان را محکوم می‌کنیم.

در همین زمان، حقوق کارگران زیر پا نهاده می‌شود، فقر و بیکاری شدت می‌یابد، زنان و کودکان کارگر به طور بی‌سابقه‌ای استثمار می‌شوند. سرمایه بر آن است که با زیر پا نهادن تمام دستاوردهای کارگران شرایط را به سده‌های میانی برگرداند؛ ما را به دست مزد ناچیز، بدون تامین اجتماعی، بدون سقف زمانی کار با قراردادهای موقت و بی‌ثبات و بی‌اعتنا به آزادی‌های سندیکایی وادارد. این است آن جهان مدرنی که سرمایه‌داری مدعی آن است: فقر برای اکثریت و سودهای کلان برای قشری ناچیز.

کارگران در سراسر جهان در برابر این تعرض سرمایه‌داری مقاومت و مبارزه می‌کنند. مقاومت و مبارزه گسترش می‌یابد. هرروز توده‌های وسیع‌تری درمی‌یابند که از طریق مبارزه‌ی متحد طبقاتی می‌توان به آینده‌ی بهتری برای خود و برای کودکان خود امیدوار بود. این را در جنبش‌های اخیر کارگری در هند، استراسبورگ فرانسه، اسپانیا و دیگر نقاط جهان دیدیم.

در چنین شرایطی جنبش سندیکایی کارگری در اروپا با طرح‌های تحمیلی اتحادیه‌ی اروپا روبه‌رو است که به‌طور جدی دستاوردهای طبقه‌ی کارگر را نشانه رفته است. فدراسیون جهانی سندیکایی کارگری که با تمام نیرو در اروپا فعال است، از تلاش‌های انجام‌شده برای تدارک روز ۱۴ فوریه در استراسبورگ فرانسه حمایت می‌کند.

هم‌زمان عزیز!

فدراسیون برای ایفای نقش خود با شرایط ذهنی و عینی پیچیده و متناقض روبه‌رو است. دشواری‌های بسیار و امکان‌های عظمی توامان در برابر ما وجود دارد. ما با تکیه بر دو شیوه‌ی اساسی قصد رویارویی با این دشواری‌ها را داریم: سندیکا‌های جهانی^۱ و

۱. در ساختار فدراسیون جهانی سندیکایی کارگری به‌طور عمودی وجود سندیکا‌های جهانی در

دفترهای منطقه‌ای. دبیرخانه‌ی جدید فدراسیون بر آن است که برای تحکم هرچه بیش‌تر مبارزه‌ی این دو شیوه از اهمیت اساسی برخوردار است. ما بر آنیم که در تمام بخش‌های کارگری سندیکاها، جهانی را بر پایه‌ی سازمان‌های سندیکایی پایه‌ی تجدید سازمان‌دهی کرده آن‌ها را گسترش و تحکیم بخشیم و در این میان بخش حمل و نقل عمومی از اهمیت استراتژیک برخوردار است. این حق ما است که به تلاش‌های خود سرعت بیش‌تری بخشیم. ما خواهان آنیم که سندیکاها، جهانی با خصلت رزم‌جویانه و طبقاتی به‌طور متحد عمل کنند و دموکراسی را در میان خود تعمیق بخشند و با مطالعه و تحلیل ریشه‌ای شرایط جاری به سازمان‌های مدافع کارگران در بخش‌های خود فرخوانند.

همکاران عزیز!

ما به‌رشد فدراسیون جهانی سندیکایی کارگری با برخورداری از تجربه‌های تاریخی شصت‌ساله خوش‌بینیم. فدراسیون از تاسیس خود در سال ۱۹۴۵ تا ۱۹۹۰ نقش مهمی در توسعه‌ی مبارزه‌ی کارگران ایفا کرد. ولی در سال‌های ۱۹۹۰ این سازمان با دشواری‌ها و موانع جدی روبه‌رو شد. با این همه فدراسیون توانست با غلبه بر موانع و دشواری‌ها، تنها به‌بقای خود ادامه دهد که توانست هرروز محکم‌تر و قوی‌تر ظاهر شود. چنان‌که از زمان برگزاری پانزدهمین کنگره‌ی خود تا به‌امروز ۳۰ سازمان سندیکایی به آن پیوسته‌اند. امروز بسیاری دریافته‌اند که فدراسیون تنها سازمان جهانی و مستقلاً است که به‌عنوان یک نیروی رزمنده در برابر امپریالیست‌ها و سرمایه‌داران قرار دارد و به‌اتحاد کارگران براساس منافع طبقاتی و علیه نظم نوین امپریالیستی و نیز علیه بهره‌کشی سرمایه‌داری صرف‌نظر از تفاوت‌های عقیدتی، سیاسی و سازمان‌های سندیکایی آنان اعتقاد عمیقی دارد.

متشکرم.

→ رشته‌های مختلف در همان ابتدا پیش‌بینی شده بود. اندیشه‌ی ضرورت تقویت این سندیکاها از اواخر سال‌های دهه‌ی هفتاد میلادی گسترش بیش‌تری یافت ولی به‌دلیل دشواری‌های پدیدار شده در دهه‌ی نود چنان‌که باید به آن پرداخته نشد، اما از ابتدای این سده و به‌ویژه در کنگره‌ی پانزدهم این موضوع به‌عنوان یک ضرورت روز بر آن تاکید شد. بحث این‌جا است که به‌ویژه در دوران جهانی‌سازی نولیبرالی با توجه به‌انتقال و جابه‌جایی سرمایه کارگران در رشته‌های مختلف تنها با تکیه بر سندیکاها، جهانی قادرند که از دستاوردهای خود دفاع کنند.